

DOS SIER 120

ACCIÓ CATÒLICA OBRERA

CURS **2025/2026**

«APASSIONATS PER FER EL BÉ»

[Tt 2,14]

Horaris de la Jornada

- 09.30** Acolliment i recollida del material del curs
- 10.00** Benvinguda
- 10.15** Pregària (zona Nou Barris)
- 10.30** Composició Mesa Consell Extraordinari i presentació candidatures a Presidenta. Obertura procés electoral
- 10.50** Presentació Pla de Curs 2025-2026
- 11.10** Ponència de Rafa Allepuz: «El pilar europeu de drets socials: reptes de present i de futur»
-
- 12.00** Descans
-
- 12.20** Torn de paraules sobre la ponència i salutació de les persones convidades
-
- 14.00** Dinar de germanor i tancament de votacions
-
- 15.30** Música tradicional amb Lluïsa Nieddu i Jaume Parra
- 16.00** Proclamació i benvinguda a la nova presidenta. Comiat de la presidenta sortint
- 16.20** Eucaristia (diòcesi de Vic). Lectura del manifest (zona Vallès Occidental)

> **Salutació**

De nou comencem el curs amb la Jornada General —ja en portem 72 edicions, que es diu aviat!— en el lloc i format dels darrers anys. «Apassionats per fer el bé» (Tt 2,14) és el lema de la Jornada que ens orienta cap al Pla d'aquest curs que ara comencem.

La pregària que ha preparat la zona de Nou Barris obrirà pas a la constitució de la Mesa del Consell Extraordinari per escollir a la nova presidenta del moviment, després que Rocío Elvira finalitzi el seu mandat. Ja sabeu que, afortunadament, s'han presentat dues candidates a presidenta: Montserrat Carulla, de la diòcesi de Vic i Montse Forcadell, de la zona Besòs. És molt important que tots els grups pugueu votar perquè la nova presidenta obtingui el màxim de suport de la militància de l'ACO.

A més, comptarem amb la ponència de Rafa Allepuz, doctor en Economia i militant de l'ACO a Lleida, que ens donarà claus sobre el pilar europeu de drets socials i els reptes de present i de futur.

Després de dinar podrem gaudir d'un breu concert instrumental a càrrec d'un duet de joves. Tot seguit, proclamarem a la nova presidenta i acomiadarem a la presidenta sortint. Celebrarem l'Eucaristia, preparada per la diòcesi de Vic, en comunió amb el Crist que ens acompanya. I, al final, donarem lectura al Manifest que ha elaborat la zona del Vallès Occidental. Tot això, amb l'ajuda logística durant la Jornada de les companyes i companys de la zona del Baix Llobregat.

Desitgem que la Jornada, a la qual us convidem a participar durant tot el dia o en els moments que us vagi bé, ens serveixi per celebrar i gaudir el que som amb joia i que ens predisposi anímicament i espiritualment per encarar el nou curs. Podeu convidar a participar a totes aquelles persones (familiars, amigues o conegudes) a qui cregueu que els hi pot interessar. Seran molt benvingudes!

El Comitè Permanent

Pregària del matí

Preparació: zona Nou Barris

CANT D'ENTRADA

Germans, hem arribat dels quatre punts de l'horitzó

Germans,

hem arribat dels quatre punts de l'horitzó,

som aquí, Senyor.

Germans,

hem arribat dels quatre punts de l'horitzó

amb el Senyor.

1. Pels camins del món hem seguit una crida,
hem portat al front tot el pes del sol,
hem sofert sovint el dol que duu la vida,
hem ofert només amistat i consol.
2. Pels camins del món un amor ens convida,
hem portat al cor la set d'arribar,
hem sofert sovint desamor i mentida,
hem ofert només el perdó de germà.
3. Ara som tots junts al voltant de la taula,
no portem sinó la pols del camí;
vós ens heu donat, amb la vostra paraula,
menjar el vostre pa i l'amistat compartir.

MIRADA AL MÓN

El món no pot continuar tal com està, ja que pesen sobre ell amenaces greus que posen en risc tot el que, durant anys i amb molt d'esforç, hem aconseguit construir.

El papa Francesc, respectat per tothom, en la seva encíclica *Fratelli tutti* diu: “Tots estem en la mateixa barca, o ens salvem tots o no se salva ningú”.

- Exigim el reconeixement en la seva justa mesura de la nostra casa comuna, la terra. És urgent construir una forma més benèvola d'habitar el nostre planeta.
- Treballar per la dignificació i l'emancipació de les dones oprimides. Situacions de violència de gènere, dones sense drets, que no compten en les nostres societats patriarcals. Afganistan, Iran... en els nostres barris, situacions de monoparentalitat...
- A les nostres costes arriben moltes dones, nens, joves amb manca de llibertat, de drets, mancats de ciutadania.
- Les crisis humanitàries produïdes per les guerres (genocidi a Palestina, Sudan, Síria, Afganistan) s'agreugen, juntament amb les produïdes per altres catàstrofes... corrupcions polítiques, pobresa en els nostres barris per manca de serveis públics.

Com a militants de l'ACO i portadors de la Bona Nova de l'Evangeli i servidors de la Utopia, volem reivindicar de nou el nostre compromís amb l'Evangeli i estar a prop dels treballadors, dels pobres, de la gent gran... Creiem i afirmem que encara queden llocs a la terra per a la Tendresa i l'Amabilitat.

Estem tots en la mateixa barca, o ens salvem tots o no se salva ningú.

ESCOLTEM LA PARAULA

Lectura de sant Jaume 2,14-19

Germans meus, de què servirà que algú digui que té fe si no ho demostra amb les obres? ¿Pot salvar-lo aquesta fe? Si un germà o una germana no tenen vestits i els falta l'aliment de cada dia, i algú de vosaltres els diu: "Aneu-vos-en pau, abrigueu-vos bé i alimenteu-vos", però no els dona allò que necessiten, de què servirà? Així passa també a la fe: si no es demostra amb les obres, la fe tota sola és morta.

Paraula de Déu.

(minuts de silenci.)

Tots units: Pare Nostre (Kairoi)

Pare nostre que esteu en el cel
sigui santificat el vostre nom
vingui a nosaltres el vostre regne,
faci's la vostra voluntat
aquí a la Terra com es fa en el cel.
El nostre pa de cada dia
doneu-nos Senyor el dia d'avui,
i perdoneu les nostres culpes
així com nosaltres perdonem.
No permeteu que nosaltres
caiguem en temptació,
ans deslliureu-nos de qualsevol mal.
Amén

GRÀCIES A LA MILITÀNCIA D'ACO, 2021-2025

ROCÍO ELVIRA QUEZADA

Per a mi aquests anys han sigut una experiència de servei a la comunitat cristiana. Crec que he recorregut diverses fases del nostre moviment: responsable de grup, comissions varies i, finalment, la presidència. I en totes he pogut constatar la importància del servei al be comú, que és el nostre moviment.

Per a mi, el fet de compartir amb laïques i laics la fe i treballar per viure la vida a través de l'Evangeli, és un goig, una perla en un món que a vegades sembla que es desfà.

Han sigut anys de treball, de convivència i d'acompanyament als grups, en la mesura de les nostres possibilitats. El servei al moviment et dona perspectiva de la varietat de pensament que té qualsevol grup humà i com, a través de l'ACO, busquem fer camí tots plegats.

Durant aquests anys he representat a l'ACO en el Consell Assessor de la Pastoral del Treball de la Conferència Episcopal Espanyola. Allà he pogut gaudir d'un grup de persones de diferents moviments: HOAC, Germandats del Treball, JOC d'Espanya i representants de Pastoral Obrera de diverses diòcesis, per suposat la de Catalunya inclosa. A més del bisbe Monsenyor Abilio Martínez. Han estat reunions de treball intenses, però portades amb molta organització i bon caliu. ACO ha compartit amb els altres moviments el gran tema: EL TREBALL, i s'han realitzat conjuntament iniciatives on la participació de tots els grups ha estat molt enriquidora.

Agraeixo a Déu aquest itinerari: haver pogut compaginar feina i servei a l'ACO ha estat un gran repte. Sempre hi han hagut coses per llegir, reunions a les que assistir, comissions en les quals participar...

Durant els quatre anys de presidència, hem intentat apropar-nos a les zones. Que el Comitè Permanent pugui rebre les preocupacions i estar i compartir la vida de la militància. Gràcies per la vostra acollida i implicació i per transmetre la fe a través de les accions de cada dia. De les visites m'he portat ESPERANÇA, IL·LUSIÓ, TESTIMONI DE VIDA i DEURES. Penso que nosaltres, des del Comitè Permanent, hem de ser un grup que escolta el que passa a la vida dels militants i fer esforços per modificar petites coses que facilitin el dia a dia dels grups, com centrar-se en les nostres eines: la Revisió de Vida i l'Estudi d'Evangelí. Intentem no donar més deures.

Al Comitè Permanent, gràcies per aquests anys. Cadascuna de les comissions fa una feina constant i engrescadora. Una salutació especial a les treballadores i treballador del moviment; la seva implicació va més allà de la feina.

Jo marxo contenta pel servei prestat, us animo a participar en la mesura de les vostres possibilitats de les feines del moviment. I faig una crida a simplificar l'estructura de l'ACO. Som els que som, hem de ser conscients d'això. Cada vegada som menys, és una qüestió d'edat i de vida i tenim poques incorporacions, que son valuosíssimes. Tenim tantes comissions, iniciatives, plataformes en les que estem, que moltes vegades les persones no arribem.

Vosaltres sabeu que soc del parer de fer coses petites però concretes, realitzables, engrescadores. Queden pendants iniciatives com la possibilitat de fer Revisió de Vida Oberta i centrar-nos en potenciar la iniciació per portar l'Evangelí als treballadors vulnerats en els seus drets.

Rebeu una abraçada fraterna i a continuar fent camí.

Moltes gràcies.

MONTSERRAT CARULLA FALCÓ

PRESENTACIÓ CANDIDATURA A LA PRESIDÈNCIA DE L'ACO

Soc de L'Hospitalet de Llobregat, nascuda el 1964.

El propassat mes d'octubre –el d'ara farà tot just un any– em vaig jubilar després de gairebé quatre dècades exercint la docència, com a mestra. D'esperit una mica inquiet, he decidit aprofitar aquesta nova etapa de la meva vida per encarar nous projectes –i reprendre'n de no tan nous– de naturalesa tant personal com comunitària. En el terreny del voluntariat, de la mà de Càritas i seguint desenvolupant la meva vocació docent, oferint i realitzant cursos d'alfabetització per a persones nouvingudes.

Actualment formo part de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes dels bisbats de Vic i Solsona, on desenvolupo les tasques de tresoreria de la zona del Bages. Aquest moviment m'ha brindat l'oportunitat de renovar i enfortir el meu compromís amb el voluntariat, de la mateixa manera que també ho ha fet el fet de pertànyer a la Capella de Música de la Seu de Manresa, d'on n'esdevinc secretària. També formo part dels lectors de Litúrgia de la Parròquia de la Mare de Déu del Carme, i participo activament dels actes que s'hi celebren.

Pel que fa la meva vinculació, trajectòria i compromís amb l'Acció Catòlica Obrera (ACO), aquest es troba en l'inici de la meva militància

a la JOBAC a principi dels anys noranta (1991) formant part del grup de Revisió de Vida del Port, a Barcelona, d'on aleshores n'era el consiliari en Josep Hortet. Amb aquest grup vaig passar a formar part de l'ACO al cap d'uns anys i fins el 2019, moment en el què em trasllado a treballar i viure a Manresa, on resideixo actualment amb la meua parella.

Com que la meua intenció era seguir formant part del moviment i projecte de l'ACO, l'Àngela Rodríguez em va posar en contacte amb en Ramon Porti, responsable del grup de Revisió de Vida de Manresa, del qual en formo part d'aleshores ençà, amb en Josep M. Pratsobrerroca –en Pratso– com a consiliari. L'adaptació al nou grup ha estat genial, orgànica; m'han acollit amb els braços oberts i sempre he tingut el seu suport.

Per mi, pel meu desenvolupament personal, i en definitiva per la meua vida, el punt de trobada i la pertinença que han suposat i suposen tant la JOBAC com l'ACO han estat molt importants. He après moltes coses que m'han ajudat a créixer com a persona al llarg dels anys però també en el dia a dia. He conegut i segueixo coneixent persones meravelloses les quals algunes han estat i encara són els meus millors amics i amigues; han estat al meu costat en els millors però també en els pitjors moments de la meua vida. M'han ensenyat, sobretot, a confiar en Jesús, a tenir-lo sempre present: a no tenir por, a confiar en mi i també en els altres, i sobretot a mantenir l'esperança, que és allò que em mou i em fa avançar a la vida.

Quan vam fer la jornada de formació a la nostra diòcesi, la de Vic, en Pepe Rodado ens va explicar el nou funcionament per escollir president/a. Aleshores no hi vaig pensar gaire perquè era quelcom que mai m'havia plantejat. Entendreu doncs, que la sorpresa que em vaig endur va ser majúscula al proposar-me com a candidata per encapçalar tal responsabilitat; en Jordi Soriano em truca i m'ho explica. Quedo molt sorpresa, però alhora penso que és una oportunitat per agrair al moviment tot el que m'ha donat i ensenyat. Parlo amb els meus fills, amb la família, i tots em traslladen el seu suport. Preparo la Revisió de Vida amb el grup i ells també em recolzen; seran al meu costat i m'ajudaran en tot el que puguin.

Amb tot això, prenc la decisió de presentar-me. Malgrat la meua por, sento com Jesús em diu que no en tingui, que tingui confiança i esperança, i sobretot Fe.

D'aquesta manera, de la manera més humil possible i voluntat de servei, presento la meva candidatura per encapçalar el projecte de l'ACO, sabent que no estaré sola en cap moment i que compto amb tots vosaltres i especialment amb Ell, sempre al meu costat; per fer més visible i possible el Regne de Déu entre nosaltres. I amb la seva Mare, la nostra Mare, que em guiarà –que ens guiarà– pels camins de la tasca que desenvolupa l'ACO en la nostra societat, així com també ho ha fet sempre a la meva vida.

«La meva ànima magnifica el Senyor,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.»

MONTSE FORCADELL GIRALT

PRESENTACIÓ CANDIDATURA A LA PRESIDÈNCIA DE L'ACO

Hola a tots i totes,

Tinc 58 anys, al desembre en faré 59, de Badalona de tota la vida, com els pares i avis. Vaig néixer en el si d'una família catòlica practicant tradicional de l'època, amb missa de diumenge, sagraments, Nadals i Quaresmes. I, evidentment, la meva educació va ser en una escola religiosa, de monges franciscanes, que em van acostar a un Jesús proper i sense pretensions, i que sento present des que tinc consciència. De jove vaig seguir cultivant la Fe d'aquesta manera però no vaig tenir l'oportunitat de participar d'esplais o moviments. Vaig estudiar Biologia i en acabar vaig començar com a mestra a l'escola on havia estudiat BUP i COU, ara fa 35 anys. Allà he crescut com a persona i educadora, a poc a poc he anat assumint diferents responsabilitats, i actualment soc la coordinadora pedagògica de l'ESO. Des de fa uns anys estic estudiant Psicologia, a poc a poc, principalment per les eines que em dona treballant com a docent en el món adolescent.

Al 1993 em casava, després de 6 anys de promesos, amb l'Enrique, pare de les meves dues filles, l'Anna de 30 anys i la Clara de 25, actualment ja independitzades les dues. Amb ell, durant 10 anys, vam formar part d'un equip del CPM (Centre de Preparació al Matrimoni) a Badalona, fins que ens vam divorciar al 2007. Vam continuar mantenint

una relació d'amistat després, però malauradament fa 3 anys va morir. Al 2012, va entrar a la meua vida en Quim, amb el que hem consolidat un amor sòlid i sincer que ens ajuda a superar dificultats i entrebancs del dia a dia.

Tinc la joia, i no exagero, de trobar l'Acció Catòlica Obrera gràcies a una de les parelles que formava part del nostre equip del CPM, el Joan Andreu i la Joana, que m'oferiren la possibilitat de conèixer la revisió de vida i iniciar-me en el seu grup, La Guarderia, que després ha passat a ser Andantino, de la zona Besòs. D'això ja fa 19 anys i en aquest temps he après i descobert en cada militant una peça de l'engranatge que és el moviment, tothom hi és amb la seva significació i participació que fa un tot respectuós, acollidor, lluitador i sempre amb la voluntat de construir el Regne de Déu. Així, en aquest aprofundiment, he estat responsable de grup i, més tard, de zona. També he format part de la Comissió de comunicació i aquest darrer curs m'he incorporat a la Comissió de formació.

Dir-vos que la trucada del Pepe Rodado a l'abril em va sobtar i em vaig sentir afalagada a la vegada que el cap em deia: "ni de conya pots ni plantejar-t'ho!". Però evidentment calia fer primer la RdV tal com se'm demanava, compartir el fet amb el meu grup i pensar-hi en profunditat escoltant què em deia Déu. He de reconèixer que d'entrada la feina, els estudis i la família no em deixen massa temps, però fent la revisió sento que he rebut molt en aquest caminar dins el moviment, del que m'he enriquit, après i conegut un Déu amic, i quan se'm proposa presentar la candidatura agraeixo la confiança i m'il·lusiona retornar d'alguna manera els béns rebuts. En el meu cap ressonen paraules com repte, renúncia, servei, dubte, implicació o dedicació però també amabilitat, alegria i acompanyament.

Així, tot i ser conscient de la dedicació i temps que demana aquesta responsabilitat, no puc fer altra cosa que confiar i agrair a Déu aquesta crida per posar-me al servei de la comunitat d'ACO.

Badalona, 2 de setembre de 2025

Eucaristia

Preparació: diòcesi de Vic

CANT D'ENTRADA

*Poble de Déu, poble en marxa,
junts fem camí. Poble de Déu,
Església que avança,
el regne ja és aquí (bis)*

1. Camina al llarg del temps,
travessa mars pregons,
tan lluny sovint els seus pastors,
tan a prop d'ell el Crist Iluminós.
És barca, és vela,
és signe i és combat.
Poble mogut per l'Esperit,
és Poble que canta la vida!
2. En lluita per la pau,
som veu dels sense veu,
que és fosc sovint nostre dolor,
que és dolç el gest de germanor.
Som força, som vida,
som llum, som amor.
Poble mogut per l'Esperit,
som Poble que estima la vida!
3. Arrelats allà on som,
oberts a tot el món,
enfrent del mal tan impotents,
el Crist en creu ens fa valents.
Som lluita, som denúncia,
som pau, som amiat.
Poble mogut per l'Esperit,
som Poble que dona la vida!

ACTE PENITENCIAL

Pietat! Tingueu pietat de tots nosaltres!
Les culpes se'ns emporten com el vent,
les culpes se'ns emporten com el vent... (2)

Oh, Señor!
Las culpas nos arrastran como el viento,
ten piedad de todos, ten piedad,
ten piedad de todos, ten piedad... (2)

TESTIMONI (1)

CANT

Lloat sigueu, oh Senyor nostre (4)
Per totes les criatures,
i pel sol i per la lluna;
pels estels i el vent suau
i pel bosc i l'aigua fresca.

Per la nostra Mare Terra
que ens sosté i ens alimenta.
Per les flors, els fruits i l'herba
i per la mar i les muntanyes.

Perquè el sentit de la vida
és cantar-vos i lloar-vos;
i perquè la nostra vida
sigui sempre cant i dansa.

TESTIMONI (2)

AL-LELUIA

EVANGELI Lc 17,11-19

Només aquest estranger ha tornat per donar glòria a Déu?

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

Un dia, Jesús, tot anant a Jerusalem, passava entre Samaria i Galilea. Al moment que entrava en un poblet li sortiren deu leprosos, que s'aturaren un tros lluny i cridaren: «Jesús, mestre, apiadeu-vos de nosaltres!». En veure'ls Jesús els digué: «Aneu a presentar-vos als sacerdots».

Mentre hi anaven, quedaren purs de la lepra. Un d'ells, quan s'adonà que estava bo, tornà enrere donant glòria a Déu amb grans crits, es prosternà als peus de Jesús amb el front fins a terra i li donava gràcies. Era un samarità. Jesús digué: «No eren deu els qui han estat purificats? On són els altres nou? Només aquest estranger ha tornat per donar glòria a Déu?». Llavors li digué: «Aixeca't i ves-te'n. La teva fe t'ha salvat».

HOMILIA

OFERTORI

SANT, SANT, SANT

PARE NOSTRE PER LA PAU (El celebrant introdueix cada verset i responem totes i tots junts):

Celebrant: **PARE NOSTRE,**

Tots i totes: **que mires per igual a tots els teus fills que viuen
cercant-te: els 8 mil milions de persones que poblem la
terra, sigui quina sigui la nostra edat, el nostre color o
la nostra procedència.**

Celebrant: **QUE ETS EN EL CEL,**

Tots i totes: **i a la terra, i en cada persona, en els humils, en els que
pateixen.**

Celebrant: **SIGUI SANTIFICAT EL TEU NOM,**

Tots i totes: **no amb el soroll de la guerra, sinó amb el murmuri dels cors.**

Celebrant: **VINGUI A NOSALTRES EL TEU REGNE,**

Tots i totes: **el Regne de la pau i el Regne de l'amor, allunya de
nosaltres el regne de la tirania, de l'abús i de l'explotació.**

Celebrant: **FACI'S LA TEVA VOLUNTAT,**

Tots i totes: **sempre i en tot lloc.**

Celebrant: **AIXÍ A LA TERRA COM ES FA AL CEL,**

Tots i totes: **perquè els teus designis no trobin obstacle en els fills
del poder.**

Celebrant: **EL NOSTRE PA DE CADA DIA,**

Tots i totes: **que està pastat amb la pau, la justícia i l'amor.**

Celebrant: **DÓNA'NS EL DIA D'AVUI,**

Tots i totes: **perquè potser demà ja serà massa tard.**

Celebrant: **PERDONA LES NOSTRES CULPES,**

Tots i totes: **no com nosaltres perdonem, sinó com ho fas Tu, sense odi ni rancor.**

Celebrant: **I NO PERMETIS QUE CAIGUEM EN TEMPTACIÓ**

Tots i totes: **d'emmagatzemar allò que no ens has donat, d'acumular allò que altres necessiten.**

Celebrant: **ALLIBERA'NS DE QUALEVOL MAL**

Tots i totes: **que ens amenaci, de l'odi, de l'enveja, de la cobdícia, perquè som molts, Pare, que volem viure fraternalment com a germans.**

CANT DE LA PAU

El Canon de la Pau

Escolteu, s'acosta ja!
El temps de saber tots la veritat!
Temps en què el lleó no ataquí l'anyell,
de fer rendir les armes amb l'amor
i collir-ne tots les roses.
La pau serà el nostre estendard!
No en dubteu pas, ja arriba!

CANT DE COMIAT

GRÀCIES D'AQUESTA AURORA

1. Gràcies d'aquesta aurora encesa,
gràcies d'aquest nou dia clar,
gràcies perquè els neguits, en vós els puc abandonar.
2. Gràcies pels bons amics que em volten,
gràcies per tots els meus germans,
gràcies perquè als meus enemics puc allargar les mans.
3. Gràcies pel treball que m'ocupa,
gràcies pels meus petits encerts,
gràcies per l'alegria, per la música i la llum.
4. Gràcies per moltes hores tristes,
gràcies per cada dolç parlar,
gràcies perquè arreu em condueix la vostra ma.
5. Gràcies per la paraula vostra,
gràcies per l'Esperit d'amor,
gràcies perquè estimeu els homes sempre i en tot lloc.
6. Gràcies perquè heu volgut salvarnos,
gràcies perquè això ens dona pau,
gràcies perquè podem donarvos gràcies tot cantant. (2)

Manifest Jornada General ACO 2025

Preparació: zona Vallès Occidental

DÉU ESTÀ AL COSTAT DE TOTS I TOTES ELS QUE PATEIXEN, PERÒ ENS NECESSITA

En Joan va patir un greu accident laboral mentre netejava una màquina extrusora de plàstics, resultant en una invalidesa total després de múltiples operacions i pròtesis. Aquest accident ha canviat dràsticament la vida de la seva família. A Espanya, l'any 2024 es van registrar diàriament més de 1.500 accidents laborals amb baixa, consolidant la creixent tendència de sinistralitat observada durant l'última dècada. **Com és possible que no es pugui canviar aquesta dramàtica tendència?**

La Violeta és una dona de 42 anys que, juntament amb el seu marit i la seva filla de deu mesos, viu en una habitació d'hostal a causa d'un desnonament. Ella treballa en una residència cobrant 1.080 € mensuals i la desesperació l'ha portat a pensar en el suïcidi per garantir un futur millor per a la seva filla. A Espanya, l'any 2024 es van executar diàriament més de 75 desnonaments, una xifra en augment que evidencia la gravetat de la crisi d'habitatge. **Algú sap realment el que suposa no poder tenir una llar per a la teva família, tot i tenir una feina?**

En Joan i la Violeta ens representen a tots els treballadors del món. La seva desesperació i impotència podrien ser les nostres. A més, en alguns casos són víctimes dels discursos d'odi. Discursos que al papa

Francesc li recordaven als de Hitler del 1934 contra gitanos, jueus i homosexuals i que avui es tornen a sentir. Odi que prepara el camí a guerres com les de Sudan o el Congo i fins i tot a voler exterminar una part de la població com en els genocidis de Ruanda o Palestina. **Què hem fet tan malament com a societat global?**

Déu està al costat de tots i totes els que pateixen, però ens necessita. La Bíblia ho deixa clar: *“La multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima, i cap d’ells no considerava com a propis els béns que posseïa, sinó que tot estava al servei de tots”* (Ac 4, 32); *“Ai dels qui fan lleis injustes i promulguen decrets opressors! Que neguen la justícia als pobres.”* (Is 10,1) i encara més *“El qui sap com fer el bé i no el fa, és culpable d’haver pecat”* (Jm 4,17).

Aquest curs a l’ACO ens declarem **“apassionats per fer el bé”** i ens comprometem a mobilitzar-nos per contribuir a la transformació d’aquestes realitats del món obrer que afeixuguen a tants i tantes companys i companyes. Aquest curs molts com el Joan o la Violeta ens necessitaran, potser el 12 d’octubre de 2026 podem compartir les nostres petites, mitjanes o grans accions. I recorda: *“Fa més feliç donar que rebre”* (Ac 20,35). **D’aquí a uns anys quan els teus fills et preguntin... “i tu, què vas fer?”, què els hi diràs?**

ACCIÓ CATÒLICA OBRERA

 www.acocat.org
 hola@acocat.org

 facebook.com/aco.acciocatolicaobrero
 [@ACOcat](https://twitter.com/ACOcat)